

# “El so de la llum”. L'estètica de Mompou i Gaudí, al Museu de la Música



Frederic Mompou davant la Sagrada Família. ©

Biblioteca Nacional de Catalunya

La presentació de Jaume Ayats, dilluns passat, 10 de desembre, com a nou director del Museu de la Música de Barcelona i del Centre Robert Gerhard, va servir també per presentar la nova exposició temporal del Museu de la Música de Barcelona dedicada a la relació entre l'obra i el pensament de Frederic Mompou i Antoni Gaudí titulada “El so de la llum”, que proposen conjuntament el pianista i investigador Adolf Pla i l'arquitecte Marc Llimargas.

**Jaume Ayats** (Vic, 1960) va insistir que L'Auditori és la casa de la música i que el Museu de la Música n'ha de ser l'àgora, l'espai de trobada, la “sala d'estar”, en definitiva, tant dels amants de la música com dels curiosos per descobrir coses noves. Ayats va insistir que el Museu de la Música ha de ser un lloc interactiu, no pas les “golfes” de L'Auditori, aquell lloc de la casa on només es va un cop a la vida. En aquest sentit, Ayats va recordar que el Museu de la Música de Barcelona està entre els tres millors del món, al costat del de la Cité de la Musique de París i el de Brussel·les, i que conserva probablement la millor col·lecció de guitarres espanyoles del món.

Responsable també del Centre Robert Gerhard, Ayats va insistir a explicar les diferències i els complements entre l'un i l'altre organismes. Ayats va defensar que el Centre Robert Gerhard ha de ser l'aglutinador de tota aquella feina de conservació i divulgació del patrimoni que duen a terme institucions com el mateix Museu de la Música i la Biblioteca de Catalunya, entre d'altres. Així doncs, el Centre Robert Gerhard ja no serà programador de concerts, sinó que aquesta feina l'assumiran els responsables de programació de L'Auditori. La idea és que el Centre Robert Gerhard sigui el motor de la documentació patrimonial, però també el centre per articular la divulgació i l'accés a aquesta documentació. El Museu de la Música, en canvi, ha de ser un lloc d'experimentació, i per experimentar estèticament i emotivament amb la música.

En aquesta línia, l'exposició temporal que el Museu de la Música de Barcelona proposa per al primer semestre de 2013 –fins al 3 de juny, a partir d'avui 12 de desembre de 2012–, convida a l'experiència individual de la música i l'art de dos artistes de pensament similar: Frederic Mompou i Antoni Gaudí.

Els comissaris de l'exposició, Adolf Pla i Marc Llimargas, l'han confegida partint de la seva pròpia experiència i el descobriment d'un tipus d'art molt espiritual que sorgeix de processos creatius molt similars. “El so de la llum” fa referència a allò que ressona de la llum mediterrània, de la qual van beure tots dos artistes catalans.

Comença amb un seguit d'objectes personals de Frederic Mompou que surten per primer cop de la Fundació Mompou, situada a la casa on va viure el músic català fins a la seva mort. A la mateixa sala trobem el piano de Mompou, on va treballar gran part de la seva vida. A la sala gran de l'espai d'exposicions temporals, les fotos de detalls arquitectònics de Gaudí es combinen amb reflexions sobre l'art extremitats dels quaderns personals de Mompou i que suggereixen la gènesi de la concepció artística de tots dos artistes: “*Les formes expressades amb senzillesa tenen més grandesa.*” Un diagrama dibuixat per Mompou on es combinen les paraules “*És-No és*” de forma creuada, ens introdueix en l'univers transcendent de l'art de Mompou i Gaudí. Així podem entendre com la clau que permet copsar l'obra musical de Mompou rau en la trobada de la “*sonoritat metàl·lica*”, creada per Mompou a partir de la síntesi d'oposats integrats en la unitat, i que beu molt de les filosofies orientals, un llenguatge no gens corrent a

la seva època. Un art que està assentat en la tradició i en l'originalitat (tornar a l'origen) en una important comunió amb la natura. En paraules de Llimargas, aquesta és una exposició *“més feta per moure coses dins el visitant, que no pas per explicar coses”*.

Una exposició, en resum, que pot ajudar a entrar en l'univers artístic, tant de Mompou com de Gaudí, i així entendre millor aquesta “música callada” tan aparentment –i només aparentment– contradictòria.

L'exposició es complementa amb diverses audicions musicals. La primera tindrà lloc dijous, 13 de desembre a la Sala de Teclats del Museu de la Música, i és un concert a càrrec de professors i alumnes de l'ESMUC al voltant de l'obra no pianística de Frederic Mompou. Una activitat que també forma part del **Simposi Frederic Mompou en el Segle XX** organitzat per l'ESMUC. Aquest divendres, 14 de desembre, a la Sala Oriol Martorell, el pianista Adolf Pla interpretarà fragments de *Cants màgics*, *Charmes*, *Scènes d'enfants*, *Suburbis* i *Música callada* de Mompou, amb visionat d'imatges de l'obra de Gaudí, proposades per Marc Llimargas. Finalment, els diumenges 20 i 27 de gener, 3, 17 i 24 de febrer de 2013 el Museu de la Música proposa l'activitat educativa “Silenci, fem música”, en què alumnes de l'ESMUC interpretaran obres al piano Chassaigne Frères que va pertànyer a Mompou.